

РЕШЕНИЕ

№ 2186

гр. София, 01.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 02.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **10688** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба на Ф. И. Ф., ЕГН [ЕГН], адрес [населено място], [жк], [жилищен адрес] срещу Решение № 2153-21-171/30.06.2021 г. на директора на ТП на НОИ С. - град, с което е отхвърлена жалбата му с вх.№ 2175-21-492/14.05.2021 г. срещу Разпореждане № [ЕГН] от 02.03.2021 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване.

В жалбата се сочи, че предвид договор № 142/16.07.2020 г. трябва да се направи корекция в размера на пенсията му. С допълнителна молба от 10.12.2021 г. излага искане съдът да направи преценка кое разпореждане е по-благоприятно за него – „разпореждане за сумата от 379,82 лв. или Разпореждане № 21201904574/01.07.2020 г. за сумата от 401,32 лв. за преизчисляване на осъвременяване на пенсията му“.

Ответникът – директорът на ТП на НОИ С.-град, се представлява по делото от упълномощен процесуален представител – юрк. М., която оспорва жалбата по мотиви, изложени в оспореното решение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заявление вх. № 35/12.01.2001 г. Ф. И. Ф. е поискал отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст. В образуваното пенсионно производство е зачетен общ стаж превърнат към трета категория: 38 години, 02 месеца, 19 дни, като с разпореждане № 1/14.02.2001 г. на ръководител ПО му е отпусната пенсия от 03.10.2000 г. по чл. 68. ал. 1-3 КЗОО.

След отпускане на пенсията от страна на Ф. Ф. многократно са подавани заявления за преизчисляване на личната пенсия за осигурителен стаж и възраст с положен осигурителен стаж след пенсиониране по реда на чл. 102, ал. 1 от КСО. Във връзка с това индивидуалният коефициент е преизчислен по заявление към 19.07.2010 г., като най-благоприятен – 1,397 на основание чл. 21, ал. 3 от НПОС.

С разпореждане № 21201904574/01.07.2020 г. на Ръководител „ПО” пенсията на Ф. Ф. е осъвременена с 6,7% на основание чл. 100 от КСО и ПМС №107/28.05.2020 г. и определена от 01.07.2020 г. в размер 401,32 лв. /376.12 лв. x 1,067/.

С процесното разпореждане № [ЕГН] от 02.03.2021 г. на длъжностното лице „ПО” личната пенсия на Ф. Ф. за осигурителен стаж и възраст е служебно преизчислена на основание чл. 102, ал. 1, т. 1, ал. 2 и 5 от КСО, считано от 01.04.2021 г. за придобития осигурителен стаж в периода след отпускането, съответно - след нейното последно преизчисляване при зачетен общ осигурителен стаж до 31.12.2020 г. - 43 години, 00 месеца и 22 дни и изчислен индивидуален коефициент от 1,397. На основание §7в, ал. 1 от ПЗР на КСО във връзка с чл. 70, ал. 1 и чл. 100 от КСО пенсията е преизчислена в размер 368,83 лв. и увеличена съгласно §7б, ал. 2 от ПЗР на КСО в размер 379,82 лв. На основание §7в, ал. 3 от ПЗР на КСО е определено изплащането на пенсията в увеличения съгласно §7б, ал. 2 от ПЗР на КСО в размер 379,82 лв. като по-благоприятен и същият е осъвременен, съгласно чл. 100 от КСО за 2020 г с коефициент 1,067, за да се получи размер на пенсията 405,27 лв.

При обжалване на спорното разпореждане № [ЕГН] от 02.03.2021 г. на длъжностното лице „ПО” по административен ред същото е оставено без уважение с Решение № 2153-21-171 от 30.06.2021 г. на директора на ТП на НОИ С.-град. В него са изложени мотиви, че правилно и законосъобразно от длъжностното лице по пенсионно осигуряване, с Разпореждане № № [ЕГН] от 02.03.2021 г., личната пенсия за осигурителен стаж и възраст на Ф. Ф. е определена от 01.04.2021 г. в преизчислен размер от 405,27 лв.

Решението на директора на ТП на НОИ е връчено на жалбоподателя на 07.07.2021 г. По делото, като доказателства са приети документите представени с административната преписка, както и такива приобщени в хода на съдебното производство.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата срещу оспорваното Решение № 2153-21-171 от 30.06.2021 г. на директора на ТП на НОИ С.-град е подадена в срока по чл. 118, ал. 1 от КСО, от лице с право и интерес от обжалване, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби при издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Съгласно чл. 98, ал. 1, т. 1 от КСО пенсиите и добавките към тях се отпускат, изменят, осъвременяват, спират, възобновяват, прекратяват и възстановяват с разпореждане, издадено от длъжностното лице, на което е възложено ръководството на пенсионното осигуряване в териториалното поделение на Националния осигурителен институт, или други длъжностни лица, определени от ръководителя на териториалното поделение на Националния осигурителен институт. Съгласно чл. 117, ал. 1, т. 2, б. „а“ от КСО пред ръководителя на съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт се подават жалби срещу разпореждания за отказ или за неправилно определяне или изменение и спиране на пенсиите, добавките и компенсациите към тях. Съгласно ал. 3 на посочената разпоредба ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им. С решението ръководителят на териториалното поделение на Националния осигурителен институт решава въпроса по същество или отменя разпореждането и връща преписката за ново разглеждане от компетентния административен орган, когато не са изяснени всички обстоятелства, отнасящи се до издаване на разпореждането. В настоящия случай по жалба срещу разпореждане, издадено от орган по осигуряването при ТП на НОИ С.-град, териториално компетентен да се произнесе е директорът на ТП на НОИ С.-град. С оглед гореизложеното може да се направи заключение, че оспореният акт е издаден от материално и териториално компетентен орган. В този смисъл съдът приема, че не са налице основания за прогласяване нищожността на процесния акт. Оспореният административен акт е издаден в предвидената от закона писмена форма – чл. 117, ал. 3 КСО. Същият е мотивиран, като са изложени фактическите и правни основания за издаването му. В административното производство по издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да обосновават отмяната на акта на самостоятелно основание.

Съгласно чл. 102, ал. 1 от КСО, в сила от 01.01.2021 г., пенсиите, свързани с трудова дейност – за осигурителен стаж и възраст, за инвалидност поради общо заболяване и за инвалидност поради трудова злополука или професионална болест, може да се преизчисляват по един от следните начини: 1. служебно – с допълнително придобития от пенсионера осигурителен стаж в периода след отпускането, съответно след последното преизчисляване на пенсията; 2. по заявление на пенсионера – с допълнително придобития осигурителния стаж и осигурителен доход в периода след отпускането, съответно след последното преизчисляване на пенсията.

Според ал. 2 на чл. 102 от КСО, пенсията подлежи на служебно преизчисляване по ал. 1, т. 1, когато пенсионерът е придобил осигурителен стаж през предходната календарна година и не е подал заявление по ал. 1, т. 2 до датата на служебното преизчисляване. Преизчисляването се извършва считано от 1 април на съответната година, като се вземат предвид данните по чл. 5, ал. 4, т. 1, а за самоосигуряващите се лица – данните за внесените осигурителни вноски, които се отнасят за времето до 31 декември включително на предходната календарна година и които са налични в информационната система на Националния осигурителен институт към 1 март на текущата календарна година. Според ал. 5, преизчисляването на пенсиите по този член се извършва по реда на чл. 70, съответно на чл. 75 – 77, като при преизчисляването на пенсията се взема предвид средномесечният осигурителен доход за страната за 12 календарни месеца преди месеца на първото ѝ отпускане, а за пенсия, отпусната до 1 януари 2000 г. – средномесечният осигурителен доход за

страната за 2007 г., след което полученият размер се осъвременява, преизчислява и индексира съобразно нормативната уредба, действаща след датата на отпускане на пенсията, а при преизчисляването осигурителният стаж, положен след 31 декември 2010 г., не се превръща по реда на чл. 104.

В настоящия случай общият зачетен осигурителен стаж на жалбоподателя при преизчислението е в размер на 43 години 00 месеца, за който при прилагане на § 7в, ал. 1 от ПЗР на КСО се следват $51,60\% / \text{за } 43 \text{ години} \times 1,2\% = 51,60\% /$.

В разпоредбата на чл. 100, ал. 1 от КСО е предвидено, че пенсиите отпуснати до 31 декември на предходната година се осъвременяват ежегодно до първи юли с решение на надзорния съвет на Националния осигурителен институт с процент, равен на сбора от 50 на сто от нарастването на осигурителния доход и 50 на сто от индекса на потребителските цени през предходната календарна година. Преизчисленият размер се определя, без да се променя доходът, от който е изчислена пенсията, след което се осъвременява, преизчислява и индексира съобразно нормативната уредба, действаща след датата на отпускане на пенсията. В § 7б, ал. 1-2 от ПЗР на КСО (нов обн. в ДВ, бр. 102, 2018 г., в сила от 01.01.2019 г.) е посочено, че през 2019 г. пенсиите не се осъвременяват по чл. 100 от КСО, а размерът към 30.06.2019 г. на тези от тях, отпуснати с начална дата до 31.12.2018 г., се увеличава от 01.07.2019 г. с процент 5,7. Съгласно § 7в, ал. 1 от ПЗР на КСО (нов - ДВ, бр. 102, 2018 г., в сила от 01.01.2019 г.), пенсиите, отпуснати с начална дата до 31 декември 2018 г., се преизчисляват от 1 юли 2019 г. с процент 1,2 за всяка година осигурителен стаж и съответната пропорционална част от този процент за месеците осигурителен стаж. Преизчисляването по ал. 1 се извършва, без да се променя доходът, от който е изчислена пенсията, след което тя се осъвременява, преизчислява и индексира съобразно нормативната уредба, действаща от датата на отпускането до 30 юни 2019 г., включително /§ 7в, ал. 2/. Съгласно § 7в, ал. 3, когато преизчисленият размер на пенсията по ал. 1 и размерът на пенсията по § 7б, ал. 2 не са равни, пенсията се определя в по-високия размер.

По реда на чл.70, ал.1 от КСО правилно е определен размер 287,02 лв., като съобразно дохода, от който е изчислена пенсията 556,24 лв. ($398,17 \times 1,397$) е определен размер по чл.70, ал.1 от КСО и е осъвременен, и индексирал съгласно чл.100 от КСО за 2016 г. с коефициент 1,026, за да се получи следващият се съгласно §7в, ал.1 от ПЗР на КСО преизчислен размер на пенсията от 01.04.2021 г. с включване на допълнително зачетения осигурителен стаж след пенсионирането – 368,83 лв.

Следва да се отбележи, че § 7б от ПЗР на КСО касае осъвременяване на пенсиите, докато § 7в касае преизчисляването им. Предвид цитираните по-горе разпоредби, следва да се съобрази, че само по § 7в, ал. 2 от ПЗР ЗИДКСО е предвидено преизчисляването на личната пенсия за осигурителен стаж от 01.07.2019 г. с процент 1,2 за всяка година осигурителен стаж и съответната пропорционална част от този процент за месеците осигурителен стаж. Осъвременяването на личната пенсия за осигурителен стаж по § 7б, ал. 1-2 не включва преизчисляване с процент 1,2, а само размерът към 30.06.2019 г. на личната пенсия за осигурителен стаж отпуснати с начална дата до 31.12.2018 г., се увеличава от 01.07.2019 г. с процент 5,7. Касае се за отделни процедури на осъвременяване по § 7б и на преизчисляване по § 7в. Именно затова съгласно § 7в, ал. 2 от ПЗР ЗИД КСО, когато размерът на пенсията, изчислен по двата метода не е равен, тя се определя в по-високия размер. Умножението с по 1,2 за съответната пропорционална част от осигурителния стаж е приложимо само към

преизчисляването по § 7в от ПЗР на КСО, но не и при осъвременяването по § 7б от ПЗР на КСО.

Предвид очертаната правна регламентация правилно органите по пенсионно осигуряване са приели, че за зачетения осигурителен стаж 43 години при изчисляване на условията размер на пенсията се следват $50,27\%$ /за 43 години $\times 1,169\% = 50,27\%$ /. Съгласно чл.70, ал.1 от КСО размерът на пенсията за осигурителен стаж и възраст следва да се определи в размер 279.62 лв., като доходът, от който се изчислява пенсията – 556,24 лв. се умножава по $50,27\%$ /556,24 лв. $\times 50,27\% = 279,62$ лв./. Така определеният размер по чл.70. ал.1 от КСО се осъвременява, преизчислява и индексира съобразно нормативната уредба, действаща след датата на отпускане на пенсията до 30.06.2019 г. В резултат определеният съгласно чл. 70, ал. 1 КСО размер от 279,62 лв. правилно е осъвременен, съгласно чл. 100 от КСО за 2016 г. с коефициент 1.026, за да се получи условен размер на пенсията към 30.06.2019 г. – 359,34 лв.

При прилагане на §7б, ал. 2 от ПЗР на КСО, изчисленият към 30.06.2019 г. – 359,34 лв. правилно е умножен с коефициент 1,057 /увеличение с 5,7% /, за да се получи полагащият се размер на пенсията при преизчислението ѝ от 01.04.2021 г. с допълнително зачетения осигурителен стаж, а именно - 379,82 лв.

Съгласно §7в, ал. 3 от ПЗР на КСО е извършено сравнение на преизчисления по реда на §7в, ал. 1 от ПЗР на КСО размер от 368,83 лв. и увеличението съгласно §7б, ал.2 от ПЗР на КСО условен размер - 379,82 лв., като правилно е определено изплащане на пенсията от 01.04.2021 г. в увеличението, съгласно §7б, ал.2 от ПЗР на КСО размер от 379,82 лв. като по-благоприятен. Така същият е осъвременен на основание чл. 100 от КСО за 2020 г. с коефициент 1,067 и е получена пенсия в размер на 405,27 лв.

Съобразно изложеното съдът намира, че оспореният административен акт е издаден в съответствие с материалните разпоредби, поради което жалбата се явява неоснователна и следва да се отхвърли.

С оглед изхода на спора, съдът намира за основателна претенцията на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, като с оглед правната и фактическа сложност на делото намира, че жалбоподателят следва на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 118, ал. 3 КСО във връзка с чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд София град, III отделение, 16 - ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ф. И. Ф., ЕГН [ЕГН] срещу Решение № 2153-21-171/30.06.2021 г. на директора на Териториално поделение С.-град на Националния осигурителен институт, с което е оставена без уважение жалбата му срещу Разпореждане № [ЕГН] от 02.03.2021 г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване.

ОСЪЖДА Ф. И. Ф., ЕГН [ЕГН] да заплати на Териториално поделение С.-град на

Националния осигурителен институт юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщението за изготвянето му.

Съдия: